

Anul IX, Nr.93, Tiraj 1, 1 ianuarie 2011– 1 februarie 2011

Si lumina lumineaza in intuneric si intunericul nu a cuprins-o. Nu era el Lumina, ci ca sa marturiseasca despre Lumina, ca toti sa creada prin el. (In. 1, 5-8). Pentru aceasta va scriu acestea, nefiind de fata, ca atunci, cand voi fi de fata, sa nu lucrez cu asprime, dupa puterea pe care mi-a dat-o Domnul spre zidire, iar nu spre daramare (II Cor. 13, 10).

O RAZA DE LUMINA

REVISTA DE CULTURA SI SPIRITUALITATE

IN ACEST NUMAR:

VANATORUL DE HIMENRE

PSIHOLOGIA PERSONALITATII

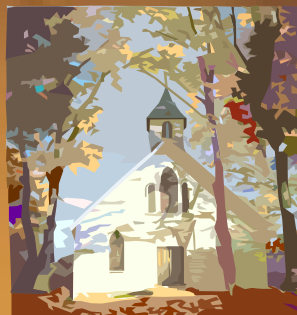
ISTORIE SI CIVILIZATIE

MARI DOMNITORI AI MOLDOVEI

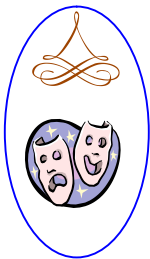
SPIRITUALITATE

PARCURI NATIONALE

Pr. Prof. Hritac Gheorghe from our mailing list, pleas [click here](#) ISSN-L 1454-5101; ISSN 2069-2692

Questions or comments ? E-mail us at ghita_karina@hotmail.com ISBN 978-606-576-658-7

VANATORUL DE HIMERE

... Continuare din numărul trecut ...

Cand esti ignorant intr-o anumita privinta, s-ar putea sa ai o stare temporara de multumire, dar este o iluzie, in niciun caz o binecuvantare. Ignoranta este de fapt negare mascata, refuzul de a accepta realitatea si speranta ca daca ignori ceva ce nu-ti convine nu te va afecta deloc. Iar atunci cand se petrece un eveniment care ar trebui sa te ia prin surprindere, nu esti chiar atat de mirat pentru ca undeva in subconstientul tau te asteptai ca el sa se intample. Daca ai patit acest lucru considera-l un semnal de alarma: e timpul sa nu mai traiesti in stare de negare! Nu te mai ascunde de realitate, nu te mai lauda ca refuzi educatia si informarea! Daca iti stabilesti obiective marunte in viata si nu ai curajul sa vrei mai mult, vei pierde o gramada de lucruri minunate care se gasesc dincolo de... frica. Oamenii se subestimeaza. Au fost conditionati de societate sa-si puna limite foarte joase, sa se considere prosti si incapabili, sa nu-si doreasca prea mult. Traim mult sub propriul nostru potential. Frica de necunoscut si dresajul facut de persoanele cu autoritate ne-au castrat creativitatea, ne-au taiat aripile si ne-au limitat inteligenta. Uneori oameni apropiati si dragi noua ne fac rau involuntar, pentru ca si ei sunt la randul lor conditionati social, cum au fost de altfel toate generatiile dinaintea lor. Parintii, rudele, profesorii, colegii, sefi... toti contribuie la indoctrinarea noastra, la configurarea limitelor intre care suntem liberi sa ne miscam. Iar aceste granite sunt doar in minte noastra, ele nu exista cu adevarat. Majoritatea oamenilor se multumesc cu o falsa imagine asupra propriei persoane, mult sub posibilitatile lor reale. Apoi consuma foarte multa energie pentru a apara aceasta himera si a gasi scuze si explicatii in orice situatie care o contrazice. Alternativa este folosirea inteligentei pentru a intelege propria persoana, pentru a intelege realitatea inconjuratoare si a incerca sa

traiesti cat mai rational posibil. Foarte putini reusesc cu adevarat sa-si depaseasca toate inhibitiile si obstacolele auto-impuse, pentru ca traim intr-o lume cu multa manipulare (uneori intentionata, de multe ori inertiala) si cu mult gunoi mental imprastiat in toate partile ("meme" gresite). Daca ne hotaram sa traim viata ca toti oamenii "normali", cedam de fapt in fata fricii. Cand teama ne copleseste, ne imaginam pericole mai mari decat exista de fapt; ne simtim mici si neputinciosi, nu suntem capabili sa le infruntam; ne refugiem in ignoranta pentru a nu fi nevoiti sa luam vreo decizie dureroasa. Dar daca rezistam si infruntam frica, ne auto-motivam, avem puterea sa lucram chiar constientizand pericolele si ne folosim inteligenta in favoarea noastra pentru a depasi orice bariere. Suntem niste fiinte foarte puternice, dar puterea noastra trebuie directionata corect. Poate sa ne hraneasca dorintele sau temerile. Unii oameni zic ca daca esti destept nu poti fi fericit. Asta e o tampenie! Daca esti inteligent ar trebui sa fii capabil sa creezi mai multe situatii in care sa fii fericit, nu mai putine. Fericirea nu e o stare de transa continua, ca dupa o doza de amfetamine; fericirea e o insurire de clipe in care te-ai simtit bine si te-ai bucurat de viata. Inteligenta nu garanteaza insa fericirea; multi oameni o folosesc pentru a-si apara false realitati, a construi scenarii si a inventa scuze. Cauza suferintei in acest caz nu este inteligenta, ci decizia de a transfera puterea fricii si a neglija dorintele. Ratiunea este o unealta foarte puternica. O poti folosi pentru a evada din ghearele fricii. Nu ne este frica de ceea ce intelegem, ci de necunoscut. Daca stii despre ceva ca este periculos il poti evita, nu mai ai teama fata de acel lucru. Ti-e frica de o plita incinsa? Evident ca nu, stii ca nu e bine sa o atingi si o eviti. Inteligenta este antidotul fricii. Daca viata ta este plina de frica, negare si suferinta, inseamna ca nu intelegi viata suficient de bine. Daca iti folosesti inteligenta pentru a avea o imagine mai buna despre existenta, vei fi tot mai putin afectat de aceste stari. Schimbarea nu se intampla peste noapte; este un proces gradual, in care cresti incet dar sigur, frica se disipa, dorintele tale sunt tot mai aproape de realizare si viata ta incepe sa fie una fericita. ...

Continuare in numărul viitor.
Pr.prof.Hritac Gheorghe

BOTEZUL DOMNULUI

Pe 6 ianuarie praznuim Botezul Domnului, cunoscut in popor sub denumirea de Boboteaza. Botezul Mantuitorului in Iordan, poarta si denumirea de "Epifanie" sau "Teofanie", termeni care provin din limba greaca si inseamna "aratare", "descoperire". De ce aratare sau descoperire? Pentru ca in momentul in care Hristos a fost botezat, cerurile s-au deschis, Duhul lui Dumnezeu S-a coborat in chip de porumbel si a stat peste El, iar Tatal a marturisit: "Acesta este Fiul Meu cel iubit, intru Care am binevoit!" (Matei 3, 17). In acest sens, Sfantul Ioan Gura de Aur spune: "Hristos n-a ajuns cunoscut tuturor cand S-a nascut, ci cand S-a botezat".

Boboteaza - scurt istoric

Sarbatoarea Bobotezei este amintita din secolul al II-lea, la Sfantul Clement Alexandrinul. Mentionam ca in primele secole, Boboteaza era sarbatorita impreuna cu Nasterea Domnului, pe 6 ianuarie. Incepand cu secolul al IV-lea, cele doua sarbatori au fost despartite: 25 decembrie fiind data stabilita pentru praznuirea Nasterii Domnului si 6 ianuarie pentru Botezul Domnului.

Boboteaza, ziua in care Hristos S-a descoperit lumii

Afara de cele graite de Iisus la varsta de 12 ani in templu, Hristos nu a savarsit nicio minune si nu a rostit niciun cuvânt retinut de evanghelisti. Incepand cu Botezul Sau, Hristos iese din umbra si incepe sa propovaduiasca. A primit botezul la 30 de ani, varsta maturitatii la evrei. Iisus a venit la Ioan si i-a cerut sa-L boteze, nu pentru ca avea nevoie de curatire de pacate, caci era Dumnezeu-Omul, ci pentru a sfinti creatia. Ca Mantuitorul nu a venit sa primeasca iertare de pacate de la Ioan, reiese si din faptul ca botezul lui Ioan il ajuta pe om sa constientizeze starea pacatoasa, insa, nu oferea iertarea. De aceea se

si spune ca era "spre iertarea pacatelor" (Luca 3, 3), pe care avea sa-o aduca Hristos. El primeste botezul de la Ioan pentru a readuce Duhul Sfant in creatie. Prin caderea in pacat, omul il pierduse pe Sfantul Duh, asa cum ne marturiseste Sfantul Chiril al Alexandriei. Botezul Mantuitorului reprezinta momentul redeschiderii izvoarelor harului, care fusesera zavorate pentru om si pentru intreaga creatie. Prin cuvintele din rugaciunea citita la Boboteaza: "Astazi firea apelor se sfinteste...", nu trebuie sa intelegem ca harul lui Dumnezeu se pogora in timpul slujbei de sfintire a apei peste toata apa care exista in diverse locuri, ci doar peste apa pregatita din timp pentru acest lucru.

In Botezul Domnului stau inceputul si temeiul Sfintei Taine a Botezului crestin

Acceptand sa Se cufunde in Iordan, Hristos l-a ingropat pe vechiul Adam si a inceput astfel zidirea unui om nou. Apele Iordanului primind pe Dumnezeu-Omul nu au avut ce sa curete, ci au fost ele inele purificate. Hristos a curatit prin cufundarea Sa in Iordan, creatia intinata de caderea omului in pacat si a inlaturat puterea satanei. Astfel, in clipa cand El S-a lasat botezat de Ioan, izvoarele harului s-au pogorat peste creatie. In rugaciunea de sfintire a apei de la Botez, se cere venirea Duhului pentru curatirea apei de lucrarea puterilor demonice, pentru ca ea sa devina, prin pogorarea deplina a Duhului, loc al nasterii omului nou in Hristos. Astfel, ritualul Botezului crestin repeta aceste momente, care semnifica trecerea dintr-o etapa existentiala in alta: el se deschide cu lepadarile, menite sa alunge puterea satanei si se incheie cu primirea darului Sfantului Duh.

Boboteaza - sfintirea apei

In ajunul si in ziua de Boboteaza, in toate bisericile ortodoxe, cu puterea Duhului Sfant, la rugaciunile arhierilor si preotilor se sfinteste Agheasma Mare.

Crestinii ortodocsi gusta pe nemancate din Agheasma Mare timp de opt zile, in perioada 5 ianuarie- 14 ianuarie si la recomandarea duhovnicului. Agheasma Mare este folosita, in Ajunul Bobotezei, la sfintirea casele credinciosilor si locuitorii acestora. Tot cu ea se stropesc si lucrurile care trebuie binecuvantate sau sfintite, cum ar fi: binecuvantarea si sfintirea prapurilor, sfintirea crucii si a troitelor, a clopotului, a vaselor si vesmintelor liturgice, sfintirea icoanelor, a bisericilor, a antimiselor si a Sfantului si Marelui Mir.

pr.prof. Hritac Gheorghe

PSIHOLOGIA PERSONALITĂȚII

... Continuare din numărul trecut

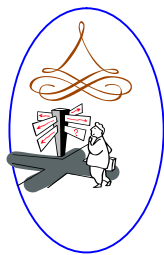
Atunci când ne propunem să studiem sistematic și intensiv indivizii în fapt noi vrem să știm ce sunt ei, de ce se comportă într-un anumit fel, și cum au devenit ceea ce sunt. Ca atare orice teorie asupra persoanei trebuie să fie în măsură să ofere răspunsuri la aceste trei întrebări. Întrebarea “**ce**” se referă la caracteristicile persoanei și la modul cum ea este organizată în relațiile cu ceilalți. Întrebarea “**de ce**” se orientează spre motivele ce particularizează comportamentul individului. Răspunsurile la această întrebare relevă aspectele motivationale ale persoanei; ex. de ce a decis să se deplaseze și de ce tocmai în acea direcție? De ce este o mama supraprotectivă? - pentru că acest mod de a fi o face fericită, pentru că ea caută să ofere copiilor săi ceea ce ei i-a lipsit în copilărie, sau doar pentru a evita manifestarea oricărui resentiment din partea copiilor ?. O persoană a dezvoltat depresia ca urmare a unei umiliri, din cauza unei iubiri pierdute, sau dintr-un sentiment de vinovăție ? Întrebarea “**cum**” se referă la factorii determinanți ai personalității. În ce mod și în ce măsură forțele genetice și cele ambientale au interacționat pentru a determina structura și funcționarea actuală a personalității.

Ca atare o teorie ne poate ajuta să înțelegem în ce măsură, spre exemplu, anxietate este o caracteristică personală, cum această caracteristică de personalitate s-a dezvoltat, de ce anxietatea se relevă doar în anumite contexte și de ce individul adoptă preferențial un anumit comportament atunci când este anxios ?

Răspunsurile pe care le primim când adresăm asemenea întrebări ne conduc la trei concepte, deosebit de utile în înțelegerea personalității. Acestea sunt: **structura**, **procesele** și **creșterea și dezvoltarea**. Termenul de structură se referă la cele mai stabile și mai trainice aspecte ale personalității. Acestea reprezintă “caramizile” edificiului numit personalitate, ele sunt comparabile cu părțile componente ale corpului uman sau cu ceea ce atomii și moleculele sunt în fizică și chimie. Concepte structurale precum trăsăturile, răspunsurile, obiceiurile, sinele, etc. au devenit foarte populare și utile în încercările de a răspunde la întrebarea “ce sunt oamenii?”. Procesele se referă la conceptele dinamic-motivationale pe care le utilizăm atunci când căutăm explicații pentru un anumit comportament. Dacă reiterăm modelul corpului uman atunci trebuie să acceptăm că acesta trebuie gândit nu doar în termenii unei organizări, structurări a părților ci și în cei ai unor procese ce relatează aceste părți. Similar personalitate deține procese ce servesc dimensiunii funcționale, ce inițiază și întretin comportamentele individuale. Sintagma creștere și dezvoltare este puternic relationată cu cele două concepte anterioare. O teorie privind creșterea și dezvoltare trebuie să ofere cele mai coerente argumente privitoare la modificările structurale de la naștere la maturitate precum și pentru schimbările corespunzătoare ale proceselor personalității, invocând de fiecare dată factorii determinanți. În acest sens diferențele teorii accentuează fie rolul factorilor genetici fie al celor ambientale (cultura, clasa socială, familie, etc.) ca principali determinanți ai personalității.

În concluzie teoriile asupra personalității pot fi comparate prin intermediul conceptelor pe care acestea le utilizează atunci când oferă răspunsuri la întrebările, ce, de ce, și cum ?.

....Continuare în pag.5. ...

... Continuare din pag. 4...

Teoria și cercetarea sunt strans relate. Teoria fără cercetare este o simplă speculație, cercetarea fără teorie este un fapt constat, dar lipsit de semnificație. Deși cercetătorii din domeniul personalității împart scopuri și valori comune, ei diferă în alegerea strategiilor vizând calea cea mai bună spre aceste scopuri. În unele cazuri, diferențele între strategiile de cercetare sunt minore, în alte cazuri sunt majore și exprimă o diferență fundamentală de abordare. Unii psihologi sunt interesați doar de aspectele externe ale comportamentului, de ceea ce noi spunem și facem ca răspuns la stimulări specifice. Alții sunt preocupați de evaluarea simțimintelor și experiențelor noastre conștiente așa cum pot fi ele evaluate prin teste și chestionare. De asemenea un număr suficient de mare de psihologi sunt interesați și încearcă să înțeleagă puterea forțelor inconștiente care ne motivează conduita. Opțiunea pentru o metodă sau alta este determinată de obiectivul urmărit. În general cele mai des utilizate strategii de cercetare a personalității sunt: a. metoda clinică și studiul de caz; b. metoda experimentală; c. tehnica chestionarelor și a studiului corelațional. Deși diferite prin specificul lor toate aceste trei metode poartă amprenta unei cerințe fundamentale a cercetării științifice și anume: obiectivitatea observației.

1. Metoda clinică și studiul de caz

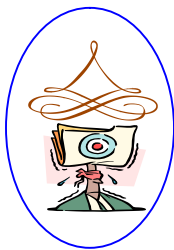
Cercetarea clinică presupune studiul și observarea comportamentului și a relatărilor verbale ale individului declanșate spontan în

situații naturale. Una dintre cele mai utilizate metode clinice este studiul de caz. Studiile de caz prin observațiile lor amănunțite făcute de clinicieni asupra pacienților au jucat un rol important în dezvoltarea unor teorii majore asupra personalității. Materialele colectate de Sigmund Freud sunt exemple ilustrative în acest sens. El s-a adâncit în sondarea trecutului pacienților săi insistând prioritar asupra copilăriei, cautând să evedentieze acele experiențe și conflicte care ar putea fi cauza simptomatologiei nevrozelor din prezent. Să luăm spre exemplu cazul Katharina, o fată în vârstă de 18 ani ce dezvoltă des atacuri de panică reliefate deosebi printr-o respirație sacadată. Reconstruind toate acele experiențe pe care le-a considerat relevante pentru copilăria ei Freud a identificat rădăcinile simptomelor sale într-o serie de experiențe sexuale neplăcute incluzând și o tentativă de seducție din partea tatălui sau pe când ea avea vârsta de 14 ani. În baza rezultatelor unui număr mare de investigații similare Freud a concluzionat că etiologia nevrozelor trimite tocmai la aceste traume sexuale timpurii.

2. Metoda experimentală

Cercetarea experimentală implică controlul asupra variabilelor de interes și stabilirea unei relații cauzale de tipul “dacă-atunci”. În abordarea experimentală a anxietății, spre exemplu, cercetătorul trebuie să creeze condiții de anxietate ridicată, moderată și scăzută și să observe efectele modificării gradului de anxietate asupra proceselor cognitive sau/si a relațiilor interpersonale. Scopul urmărit este acela de a putea emite concluzii precise despre relația cauzală; și anume, modificând o variabilă (independentă) vom putea induce modificări la nivelul unei alte variabile (dependente).

... Continuare în numărul viitor ...

**APLICAREA TEORIEI INTELIGENTELOR
MULTIPLE IN PROCESUL INSTRUCTIV
EDUCATIV (partea aII-a)....**

Am făcut în prima parte un comentariu asupra acestui aspect (vezi titlul); intrând mai mult în semantica terminologiei de inteligențe multiple. În această parte le vom enumera și defini într-un mod succint.

Astfel, aceste inteligențe sunt:

Inteligența lingvistică, este definită ca fiind capacitatea de a rezolva probleme și de a dezvolta produse cu ajutorul codului lingvistic.

Inteligența logico-matematică este capacitatea de a opera cu modele, categorii, relații, de a grupa, ordona și interpreta date.

Inteligența spațial vizuală reprezintă capacitatea de a rezolva probleme și de a dezvolta produse cu ajutorul reprezentărilor spațiale și al imaginii.

Inteligența muzical-ritmică; capacitatea de a rezolva probleme și de a dezvolta produse cu ajutorul ritmului și melodiei.

Inteligența corporal-kinestezică cuprinde capacitatea de a rezolva probleme și de a dezvolta produse cu ajutorul mișcării.

Inteligența naturalistă văzută ca o capacitate de a rezolva probleme și de a dezvolta produse cu ajutorul clasificărilor și reprezentărilor din mediul înconjurător.

Inteligența interpersonală – capacitatea de a rezolva probleme și de a dezvolta produse prin cunoașterea de sine, dar și prin cunoașterea și interacțiunea cu ceilalți.

Inteligența existențială. Gardner spune că este o modalitate de cunoaștere, dar nu a

stabilit localizarea pe creier. De aceea vorbește despre aceasta ca fiind “o jumătate” de inteligență.

Din punct de vedere biologic, inteligențele sunt independente în funcție de zonele corticale care le “guvernează”. La nivel individual ele apar în combinații, fiecare individ fiind de fapt “o colecție de inteligențe”.

Datorită faptului că indivizii au profiluri de inteligență diferite, școala are menirea să conceapă o educație care să maximizeze potențialul intelectual al fiecăruia.

Elementul esențial în aplicarea teoriei inteligențelor multiple la clasă, este cunoașterea profilului de inteligență al elevilor. În acest sens aflarea **punctelor “tari” și “slabe”**, este necesară pentru stabilirea strategiilor de diferențiere și individualizare.

Ca argument a celor afirmate mai sus, voi exemplifica câteva strategii didactice care stimulează dezvoltarea inteligențelor multiple ale elevului și care permit aprofundarea unor concepte sau formarea/dezvoltarea de competențe prevăzute în aria curriculară din învățământul special.

... Continuarea în numărul următor...

Prof. Florea Lăcrămioara

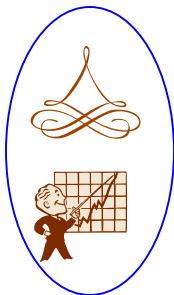
CENTRUL ȘCOLAR PENTRU
EDUCAȚIE INCLUZIVĂ ALBA IULIA

Dumnezeu, el a CREAT

Dumnezeu a facut cerul
L-a facut asa frumos
Si atat de luminos,
Caci de-aici de unde sunt
Ceru-mi pare cel mai sfant.

Dumnezeu ne-a dat pamantul.
Un pamant bogat in roade si-n de toate:
Dealuri, munti si blanzi campii,

... Continuare in pag.7. ...

... Continuare din pag.6.

Apele cele zglobii,
Livezi, codri si paduri, roadele bune din vii,
Animale, pasari mii, toate ni le-a dat, sa stii,
Dumnezeu.

*Prof. ed. ALBU LILIANA,
Grădinita nr. 9, HUSI*

PERSONALITĂȚI ISTORICE

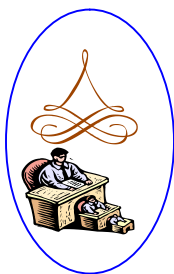
**Nicolae Balcescu
(Bucuresti, 1819 – 1852)**

«Revoluția de la 1821 a strigat dreptate și a vrut ca tot românul să fie liber și egal, ca statul să se facă românesc. Ea fu o revoluție democratică. Revoluția de la 1848 a vrut ca românul să fie nu numai liber, dar și proprietar, fără care libertatea e mincinoasă. Pentru aceea adaugă la deviza sa cuvântul frăției, această condiție de căpetenie a progresului social.» N. Bălcescu Nicolae Bălcescu, pictură de Gheorghe Tattarescu Nicolae Bălcescu – un destin marcat de uitare. Ion Ghica : „Predilecțiunea

lui Bălcescu era mai cu deosebire pentru studiile istorice. Scrisa lesne, stilul său era limpede, strâns, nervos și elegant”. Jules Michelet : „Un erudit de primul rang și totodată o minte practică foarte dreaptă și foarte luminoasă, el ar fi fost marele istoric al țării sale și fără nici o îndoială unul din conducătorii cei mai înțelepți.” Luna aceasta (n.r. iunie) s-au împlinit 190 de ani de la nașterea fratelui Nicolae Bălcescu. Scriitor, istoric și revoluționar român, personalitate de marcă a României secolului XIX fratele Nicolae Bălcescu s-a născut la 29 iunie 1819 la București într-o familie de boieri mărunți, alegând să preia numele de familie al mamei sale originară din Bălcești, Vâlcea în detrimentul celui al tatălui său, Petrescu. În 1832 devine elev al Colegiului Sf. Sava, avându-l coleg pe fratele Ion Ghica și profesori pe fratele Ion Heliade Radulescu și pe Florin Aaron. La vârsta de 19 ani alege să intre în armată fiind încadrat ca iuncher (cadet). În 1840, participând la mișcarea complotistă Filipescu ce urmărea împrăștierea clăcășilor, este închis la mănăstirea Mărgineni. Este eliberat în data de 21 februarie 1843 la plecarea domnitorului Ghica și venirea lui Bibescu, după doi ani de detenție grea care și-a pus amprenta pe sănătatea sa. După eliberare, împreună cu Ion Ghica, C. A. Rosetti și Christian Tell, înființează organizația Frația și călătorește prin toate teritoriile locuite de români: Țara Românească, Moldova, Transilvania, Bucovina, precum și prin Franța și Italia dedicându-se marii sale pasiuni : studiile istorice. Este editor alături de August Treboniu Laurian, la o revistă istorică numită Magazin istoric pentru Dacia, care a apărut începând cu 1844. În Franța fratele Bălcescu se implică activ în Revoluția din februarie 1948 luptând pe baricadele pariziene. Însuflețit și inspirat de revoluția franceză el se întoarce la București unde se implică în revoluția pașoptista română

... Continuare în numărul viitor. ...

PARCURI NATIONALE *Muntii Rodnei din Maramures*

Parcul National Pietrosul Mare se gaseste in cadrul Muntilor Rodnei, si este situata la o altitudine de 1800 - 2200 m ocupand o suprafata totala de 46.399 ha. Parcul National Muntii Rodnei este desemnat de catre UNESCO ca rezervatie a biosferei, mai exact o suprafata de 3300 ha.

Accesul se face in principal din DN 18, Vatra Dornei - Borsa. Din punct de vedere administrativ parcul se intinde in judetele Maramures, Bistrita-Nasaud si Suceava. Cu trenul se poate ajunge pe tronsoanele Salva-Viseu (in partea de vest a masivului) si Salva-Rodna (in sudul masivului), prin intermediul localitatilor Telciu, Romului, Nasaud, Rebrisoara, Sangiorz-Bai, Anies si Rodna. Rezervatia este creata pe baza unei foste rezervatii floristice si faunistice. Rezervatia are numeroase circuri glaciare si lacuri (Pietrosul, Buhaescu, Lala, Izvorul Bistritei), o parte din lacuri fiind populate cu pastrav indigen.

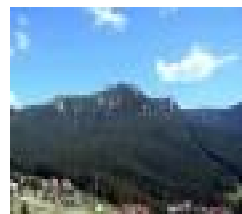

Flora alpina este bine reprezentata, mai ales prin prezenta a numeroase specii endemice sau rare

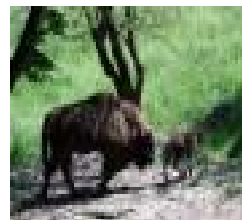
cum ar fi: floarea de colt (Leontopodium alpinum), gentiana galbena (gentiana lutea), anghelina (Primula longiflora), gusa porumbelului (Silene nivalis), branca ursului (Heracleum carpaticum). Pe crestele subalpine creste zimbrul si tisa, specii forestiere rare, precum si smirdarul si jneapanul, care ocupa peste 30 % din zona subalpina.

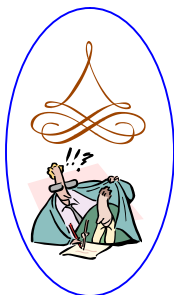

Fauna: capra neagra (Rupicapra Rupicapra) este bine reprezentata, ea fiind repopulata in acesti munti cu exemplare provenite din **Piatra Craiului**, Bucegi, Retezat si Tarcu, fiind deasemeni o specie protejata. Mai sunt ocrotite urmatoarele animale: ursul brun, cerbul carpatin, cocosul de mestecan, cocosul de munte, acvila. Un alt animal ocrotit este marmota alpina, repopulata in 1972 in masiv.

Activitatile permise in parc sunt destul de restranse, fiind acceptate cele practicate de comunitatile locale in caz ca nu contravin legislatiei parcului, ecoturismul, activitatile stiintifice si turismul cu scop educativ. Descopera acum mai multe despre Romania turistica, **Parcuri Nationale Romania** si principalele atractii turistice.

... Continuare din pag.8. ...

PĂDUREA-IZVOR DE SĂNĂTATE

Motto: "Medicul trateaza însă natura vindecă" (Hippocrate)

În 1948 ,când s-a înființat Organizația Mondială a sănătății ca agenție specializată a Organizației Națiunilor Unite,s-a raportat că 80% din populația globului recurge la metode naturale ca prim ajutor sau tratament în caz de îmbolnăviri și situația nu s-a schimbat prea mult nici astăzi. Plantele medicinale sunt monumente și minuni ale naturii .Reîntoarcerea oamenilor spre tratamente naturiste nu e nicidecum un moft , un răsfăț sau tradiționalism cu orice preț, ci o necesitate și un incontestabil temei;care temei nu poate fi altul decât sănătatea ,în pace și în armonie cu natura. Plantele medicinale au secrete și compuși pe care noi oamenii nu le vom descoperi niciodată în toată compexitatea lor;medicamentele sunt făcute de mâna omului în timp ce plantele au harul divin.O diferență care spune totul și încă ceva în plus :că nu existăm și că nu vom exista decât prin natură.Între hotarele mării și ale laptelui,între adânc de mare si vârf de munte,există o lume pe care trebuie desigur să ne-o apropiem.Vorbim aici de lumea vegetală pe care este atât de necesar s-o înțelegem și pe care trebuie s-o cercetăm pentru binele și echilibrul nostru. Desigur beneficiile vor fi neprețuite ,iar prezenta lucrare încearcă să deschidă o poartă spre miracolele de lângă noi cu precădere spre cele prezente in pădurile din Maramureș. Un simbol al pădurilor Maramureșene este castanul ,de aceea voi începe cu prezentarea efectelor benefice ale acestuia continuând apoi cu alți arbori și arbuști din această zonă.

Castanul comestibil (Castanea sativa)

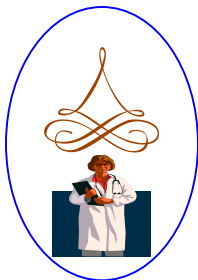

Castanul este un arbore întâlnit în stare spontană în Maramureș și Tismana fiind considerat un simbol al longevității putând trăi până la 1000 de ani și chiar mai mult .Fructele au o mare valoare nutritivă (200cal/100g produs) conținând mult amidon (43%), proteine (3-4%),lipide (5%), săruri minerale ,vitamine-B, C, PP. Au acțiune energizantă, tonică antianemică, antiseptică si favorizează digestia.Se recomandă în astenie, anemie, convalescență, persoanelor predispuse la hemoroizi sau cu afecțiuni renale. Nu se recomandă obezilor și diabeticii. Se consuma coapte,prjite,fierte sau sub formă de piure,budincă,compot, sufleu.

Afinul (Vaccinium myrtillus)

Subarbust din zona montană si subalpină,este apreciat pentru fructele albastre-vinete ce se coc la sfârșitul verii. Pentru uz medicinal se culeg frunzele și fructele,din frunze se face infuzie,iar din fructe se prepară decoct sau se macerează. Afinele sunt bogate în vitamina A,C,B,PP,săruri minerale (Fe, Ca, P, Mg, Na, Cu, Zn, S, Cl, etc.) precum și în taninuri și substanțe proteice. Au acțiune astringentă, bactericidă, antidiabetică, antiscorbutică, antimicotică, antisclerotică. Afinul este totodată și un activ agent antidiareic, diuretic, dezinfectant intern, antihemoragic. Specialiștii afirmă că ceaiul de afin contribuie la creșterea acuității vizuale ,mai ales pe timp de noapte. Preparatele din această plantă au efecte pozitive în enterocolite, gută, afecțiuni reumatice tulburări ale circulației sângelui, coronarită, sechele de infarct, faringite, stomatite. S-au raportat efecte pozitive și în utilizarea afinului sub formă de unguent,în micoze. In condițiile vieții moderne, valoarea economică a afinelor crește fiind considerate un aliment ecologic.

.... Continuare din pag.9.

Cătina albă (Hippophae rhamnoides)

Cătina este un arbust spinos cunoscându-se două varietăți-cătina albă și cătina roșie. Important pentru farmacia naturistă este fructul cătinii albe. Arbustul de cătină albă are frunze alungite, cenușii-argintii-strălucitoare pe față, mate pe spate. Înfloreste în martie-aprilie. Florile sunt mici și galbene, iar fructul are o pronunțată tentă de portocaliu. Fructul de cătină este socotit o polivitamină naturală, remarcându-se vitaminele B1, B2, C, PP. Fructele sunt folosite pentru tratament în avitaminoze, reumatism, urticarie și deranjamente stomacale în tratamentul afecțiunilor ORL și pneumologice, au efect tonic cardiac; uleiul de cătină are efect hepatoprotector și hepatoregenator, efect antiseptic, cicatrizant și epitelizant. Naturiștii îl consideră un tonifiant general, se pare că are efect mai excitant decât cafeaua pătrund-o înlocui.

Curpenul de pădure (Clematis vitalba)

Curpenul de pădure este o liană lemnoasă, cu lungimi între 6 și 10 metri. Este o plantă perenă, se evidențiază printr-un rizom puternic, florile sunt albe, iar fructul este o achenă. Curpenul de pădure înfloreste din iunie până în septembrie.

Pentru uz medicinal se folosesc frunzele și florile. Sucul din frunze se folosește în bolile reumatice și în sciatică, în dureri intercostale, junghiuri sau chiar în dureri din zona capului. Ceva mai puternică, infuzia de curpen se folosește în tratamentul paralizilor, dar și în reglarea sistemului respirator. Folosită cu șampon, această infuzie contribuie la întărirea părului stimulându-i creșterea. Preparatele din curpen de pădure sunt eficiente și în tratarea tusei.

Dracila (Berberis vulgaris)

Dracila este un arbust foarte spinos cu înălțime de până la trei metri. Dracila dezvoltă niște rădăcini foarte puternice de un galben intens la interior și galben-marou la nivelul coajei. Tulpina este rămuroasă bine înarmată cu spini cafenii sau galbeni. Frunzele sunt alterne, florile, grupate în ciorchini, au culoare galbenă. Dracila înfloreste la sfârșitul primăverii și începutul verii. Fructul său este o bobită alungită, comestibilă, cu gust acru, astringent. Dracila este prezentă mai ales în zonele deluroase, prin tufărișuri, la marginea pădurilor, pe câmp în zonele accidentate. Pentru uz medicinal se folosesc fructele, frunzele, coaja, rădăcinile și florile din care se prepară infuzie, tinctură, extracte, sirop. Majoritatea specialiștilor sunt de acord asupra faptului că preparatele pe bază de dracilă acționează benefic în cazul afecțiunilor hepato-biliare. Extractele de dracilă sporesc de două-trei ori secreția bilei, sporind și calitatea produselor biliare.

Prof. Drăguș Claudia

Șc. cu cls. I-VIII Satulung, jud. Maramureș

.... Continuare în numărul viitor.

SEMNE COMEMORATIVE

MONUMENTUL LUI POTIOMKIN DIN TAURIDA

Monumentul lui Potiomkin din Taurida reprezintă un obelisc cu înălțimea de 13,7 m așezat pe un postament în formă de cub. Este executat în a doua jumătate a sec. XIX, în apropierea satului Rădenii Vechi, județul Ungheni.

INFORMAȚIA DIN CATALOG

Datare

A 2-a jumătate a sec. XIX

Localizare

Județul Ungheni: Rădenii Vechi

Descriere succintă

Monumentul reprezintă un obelisc cu înălțimea de 13,7 m așezat pe un postament în formă de cub. Obeliscul a fost înălțat pe locul unde pe data de 5 octombrie 1791 a decedat Grigori Potiomkin, mare demnitar rus de pe timpurile împărătesei Ecaterina II. Alături de obelisc se mai află un monolit de piatră cu inscripție comemorativă.

Tehnici de construcție

Piatră de calcar cochilifer prelucrată și sfredelită

Semnificație patrimonială

Locală, Istorică

Stare de conservare

Parțial deteriorată

Inscripții

Pe monolitul de piatră este gravată următoarea inscripție (în limba rusa): "Sem mestom prestavilsea kneazi Grigorii Aleksandrovici; Potiomkin-Tavriceskii" ("Aici a decedat kneazul Grigori Aleksandrovici Potiomkin de Taurida").

Bibliografie

- Enciclopedia "Literatura și arta Moldovei", vol. 2, p. 150, Chisinau, 1986
- Д. Гоберман, По Молдавии. Ленинград, 1975, стр. 122
- Тарас Я., Памятники архитектуры Молдавии (XIV - начало XX века). Кишинев, 1986.

BASORELIEFUL LUI A. BERNADAZZI DE PE BISERICA SF. TEODORA DE LA SIHLA

INFORMAȚIA DIN CATALOG

Autor/Ctitor

Sculptor: N. Gorionîșev
Arhitect: V. Mednek

Datare

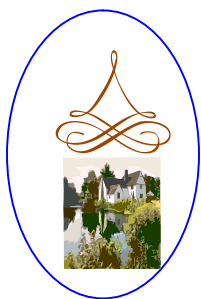
1983

Localizare

Municipiul Chișinău: Chișinău, pe peretele nordic al Bisericii Sf. Teodora de la Sihla din or. Chișinău (fosta clădire a Capei Gimnaziului de Fete din Chișinău)

Descriere succintă

Placa memorială este dedicată arhitectului principal al Chișinăului în anii 1856-1878 Alexandru Iosif Bernardazzi (1831-1907), autor al clădirii fostei capele a liceului de fete (1895). Compoziția monumentală este alcătuită din două plăci de marmură cu texte în limbile română și rusă.

SUPERSTITIILE,
în funcție de zodie

Pisica neagră, luna plină sau sarea care se varsă pe masă te fac să te gândești la lucruri rele care urmează să se întâmple? Astele pot să dezvăluie care sunt cele mai superstițioase zodii, în funcție de caracteristicile fiecăreia!
Vărsător (21 ianuarie - 18 februarie) Din cauza modului negativist de a gândi, ești sensibil la anumite superstiții din popor, care nu trec pe lângă tine fără să-și facă loc în imaginația ta și să născocoască tot felul de scenarii sumbre care urmează să se desfășoare. Nu mai fi negativistă și privește lucrurile rațional.

Pești (19 februarie - 20 martie)
Felul tău contemplativ poate să dăuneze grav atunci când vine vorba despre superstiții. Nu mai sta pe gânduri și nu despica firul în patru atunci când presimți că se va întâmpla ceva rău! Dacă trecea pisica albă prin fața ta, oare nu e la fel de posibil să aducă ghinion? Stai și meditează la acest lucru.

Berbec (21 martie - 20 aprilie)
Ești tot timpul în "priză", iar după cum bine știi, graba strică treaba. Acesta este și motivul pentru care ai uneori senzația că ești urmărită de ghinion și crezi cu tărie că superstițiile tale și-au băgat coada, încurcându-ți socotelile.

Taur (21 aprilie - 21 mai)

Ești încăpățânarea întruchipată, iar dacă ai avut o superstiție care s-a adeverit nu te poate convinge nimeni că nu se va întâmpla și a doua oară. Încearcă să privești lucrurile la rece și să nu atragi singură ghinionul.

Gemeni (22 mai - 21 iunie)

Ai vărsat sare pe masă și acum știi că urmează o ceartă... Nu crezi că este puțin exagerat și că vei căuta involuntar motiv de ceartă ca să se împlinească profeția? E mai ușor să dai vina pe sare, decât să recunoști că doar tu ești responsabilă pentru ceea ce se întâmplă în viața ta.

Rac (22 iunie - 21 iulie)

Îți este ușor să dai vina pe pisica neagră care ți-a tăiat ieri calea, lucru care s-a perpetuat din bătrâni ca fiind un semn care aduce ghinion. Și acum îți faci cruce în cerul gurii ca să eviți un posibil ghinion.

Leu (23 iulie - 22 august)

Ai avut un coșmar noaptea trecută sau ți se zbate un ochi? E clar, vine apocalipsa și nu îți scoți acest lucru din cap până ce nu se va întâmpla un eveniment negativ pe care să-l legi imediat de superstițiile tale.

Fecioară (23 august - 22 septembrie) Nu ai nicio treabă cu superstițiile, tu știi cel mai bine că situațiile negative sunt o consecință a unor evenimente prost gândite sau organizate. ... *Continuare in pag.13. ...*

... Continuare din pag. 12. ...

Balanță (23 septembrie - 22 octombrie) Nu fluiera prin casă, pentru că ademenești pustiul și nu ignora săracii care îți cer o bucată de pâine. Tu pui totul în balanță atunci când vine vorba despre superstiții: ai crede, dar parcă totuși nu ai da crezare acestor credințe din popor care ți-au fost transmise încă de mică din familie.

Scorpion (23 octombrie - 21 noiembrie) Dacă este cineva care crede din tot sufletul în noroc, ghinion, superstiții, aceea ești tu. Pentru tine totul se reduce la destin și la ceea ce îți rezervă acesta și ai senzația că uneori ghinionul este inevitabil. Când îți iese în drum o persoană cu o găleată goală, e clar că o să ai ghinion pentru că așa ai asociat aceste două idei de mică.

Săgetător (22 noiembrie - 21 decembrie) Pentru tine, ghinionul este unul mai mult închipuit, așa că fie că ai superstiții, fie că încerci să nu ții cont de ele, tot nu scapi de gândurile negativiste la care lucrezi de zor.

Capricorn (22 decembrie - 20 ianuarie) Nu vrei să ascuți sfaturile nimănui și când ți se întâmplă ceva rău, dai vina pe ghinion. La tine este cât se poate de clar că dacă îți trece o

pisică neagră prin față, vei avea o zi proastă. Crezi asta cu tărie și ce să vezi, chiar vei avea o zi proastă pentru că te vei îngriji tu de partea aceasta.

OAMENI CELEBRI

Maria Sa, Birlic- 24 ianuarie 1904,

Duminică, 24 ianuarie, nu a fost aniversată doar Unirea de la 1859, a fost și ziua în care s-au împlinit 105 ani de la nașterea actorului Grigore Vasiliu Birlic. Născut pe 24 ianuarie 1905, la Fălticeni, Birlic este un nume arhicunoscut în panteonul marilor actori de comedie ai lumii. Pentru a marca momentul nașterii marelui actor, postul de televiziune TVR 3 a pregătit un film documentar, „Măria Sa, Birlic”, care va fi difuzat pe post în această seară, de la ora 17.30. Filmul reflectă ipostaze mai puțin cunoscute din viața actorului: Birlic era pasionat de mașini, dar și un om foarte generos, care îi ajuta pe colegii mai tineri.

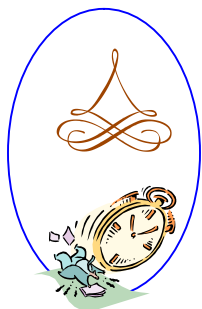

*** *Cronica de Fălticeni prezintă o parte din viața maestrului, păstrată în materialele deținute de Galeria Oamenilor de Seamă din Fălticeni*

Un maestru al comediei: Grigore Vasiliu-Birlic

Un om scund, mergând cu pași foarte mari și făcând gesturi largi, surzind mai tot timpul și privind la lume cu ochii mari, rotunzi; intra în scenă și, înainte de a rosti un cuvânt, era întâmpinat cu un potop de aplauze și un hohot general.

... Continuare in pag.14. ...

... Continuare din pag.13. ...

Se născuse pentru comedie; obținea comicul dintr-o propozițiune anodină, dintr-o mișcare a capului, dintr-o grimasă. Știa să și tacă în chip comic, ceea ce e destul de rar. Dar mai ales să potențeze la maximum umorul oricărui text dramatic, fie că era o piesă celebră, sau o farsă anodină.

Cînd s-a născut, în orășelul moldovean Fălticeni, la 24 ianuarie 1904, a a fost înregistrat ca Vasiliu Grigore. Porecla de Birlic a căpătat-o după succesul considerabil obținut cu rolul principal dintr-o piesetă veselă ce purta acest titlu. Studiile elementare și liceale le-a făcut în urbea natală. La București s-a înscris la facultatea de Drept și la Conservatorul de muzică și declamație. A debutat pe scena Teatrului Național din Cernăuți ca figurant. I-au remarcat însă harul, imediat, doi dintre cei mai importanți regizori ai vremii: Victor Ion Popa și Aurel Ion Maican. Ambii l-au susținut și stimulat, astfel că, în numai doi ani, a devenit o figură populară, un actor prețuit. Văzîndu-l și examinîndu-l cu atenție, actorul bucureștean de seamă

Ion Iancovescu, totodată întreprinzător ctitor de companii teatrale particulare, și regizorul bucureștean Sică Alexandrescu – și el director de formații și proprietar de săli – i-au oferit un contract în Capitală. (...) În scurtă vreme actorul s-a impus, însă, prin mască, atitudine, aplomb, prin veșnica sa mirare circonflexă și caldă-i bonomie, izbutind să cîștige adeziunea publicului. (...)

A jucat teatru dramatic. S-a manifestat și la Operetă; și la Revistă. Și-a întemeiat, la un moment dat, o companie proprie. (...) În 1946, în noile condiții de organizare a vieții teatrale românești, scriitorul Zaharia Stancu, directorul teatrului Național din București, l-a invitat să facă parte din ilustra trupă. Actorul a acceptat și astfel a început cea mai glorioasă și mai fecundă epocă din viața sa, adevărata-i carieră națională și internațională, ca actor de teatru, film și televiziune. La Național l-a jucat pe Spirache Necșulescu, eroul freneticei comedii a lui Tudor Mușatescu Titanic Vals.

A creat nemuritoarele personaje caragialene Dandanache în O scrisoare pierdută, Efîmița (în travesti) în Conu' Leonida față cu reacțiunea, s-a aflat, cu proeminență, în distribuția marilor spectacole Mielul turbat de Aurel Baranga, Revizorul de Gogol, Bădăranii de Goldoni, Egor Buliciov și alții de Gorki, Oameni care tac de Al. Voitin, Căsătoria silită de Moliere, Steaua fără nume de Mihail Sebastian. Știa să valorifice umorul volubil, cel liric, cel amar, izbutea să îmbine savant comicul cu tragicul, să joace cu distincție comedia refexivă și să dea miez farsei. (...) A apărut într-un număr relativ redus de pelicule de calitate varii. Dar cînd a lucrat cu regizori importanți, ca Jean Georgescu, Victor Iliu, Ion Popescu-Gopo – așa cum în teatru l-au călăuzit Sică Alexandrescu, Al. Finți, Moni Ghelester – a dobîndit biruinți memorabile. Vizita, după Caragiale, directorul nostru, telegrame, Mofturi 1900, Nu agreea interviurile, confesiunile. Cînd se antrena însă în discuții, interlocutorul descoperea un om preocupat de artă, cu bună informare, cultivat, o inteligență vie, scormonitoare, un observator perspicace, un ins spiritual, fără afectare. (...) A murit la bucurești, la 14 februarie 1970. Numele lui a rămas ca un simbol al histriionismului comic pe scena română. Un nume ce nu poate fi uitat.

VESTE – POVESTE

... Continuare din numărul trecut. ...

ZANA MUNTILOR

Fiul împăratului auzind atâtea vorbe frumoase despre găinăreasă, voi să o vadă și el. Într-o zi, când împărăteasa se duse să cerceteze găinile și să vadă de cotețe, merse și fiul său cu dânsa.

Găinăreasa, cum văzu pe fiul de împărat, își aruncă ochii asupra-i cu o căutătură așa de mângâioasă și așa de plină de dragoste, dară cu smerenie, încât feciorul de împărat se fâstăci oarecum, dară își ținu firea. Simți că obrații îi arde, o sudoare rece îl trecu, și inima începu să-i tâcăiască, de părea că o să-i spargă pieptul. El însuși nuși putea da seama ca ce poate să fie istoria asta. Plecă ochii în jos, nu zise nici cârc, și se întoarse acasă. Toată curtea împărătească lua în nume de bine pe această găinăreasă, pentru vrednicia și curătenia ei. Ea se purta cu toate slugile cu bunăcuviință, și nimeni nu cuteza să-i zică nici dă-te mai încolo, pentru că ea nu le da prilej de glumă. Într-acestea un fiu al unui împărat vecin, însurându-se, a fost poftit la nuntă și pe acest împărat cu toată curtea lui. Împăratul plin de bucurie merse la acea nuntă și luă cu dânsul și pe împărăteasă și pe fiul său. În ziua aceea, când era cununia fiului de împărat, la nunta căruia merse acest împărat cu feciorul său, găinăreasa se ceru și ea de la vătaf să o lase și pe dânsa să se ducă la preumblare. Vătaful, cam răzând, îi zise: "Ce-i trebuie chelului? Tichie de mărgăritar". Apoi o lăsă. Iară ea, înghițind înfruntarea, nu zise nimic și plecă. Împăratul era vesel peste măsură văzând că din atâți feciori de împărați și domni al său se deosebea prin

istețimea, boiul și înțelepciunea lui. Toate fetele de împărat ar fi voit să joace lângă el în horă. Când, deodată, vine la nuntă o fată îmbrăcată în niște haine cum nici una din fetele de împărat nu avea. Cosițele ei împletite cu meșteșug și date pe spate îi atingeau pulpele și ea era așa de bine făcută, încât ochii tuturor rămase la dânsa. Ea cum veni, nici una, nici alta, se prinse lângă feciorul de împărat și numai lângă dânsul juca până către seară. Vorbiră, râseră, își povestiră fel de fel de lucruri, dară cam pe sub mână, fiindcă-i era rușine feciorului de împărat să răză și să vorbească așa înaintea tătâne-său și apoi toți fiii de împărați își dau coate, căci băgaseră de seamă că necunoscuta tot lângă el juca. Feciorul de împărat nu mai era al său. Se mira însuși de schimbarea ce simțea într-însul, dară nu cuteza să spuie nimănui. El își pusese în gând ca, la hora din urmă ce va juca, să întrebe pe această necunoscută cine era, de unde venea, de este fată ori măritată, și se gândea că de n-ar avea bărbat să o ceară de nevastă. Când, pieri ca o nălucă. Feciorul de împărat rămase ca un zăpăcit. Se întoarse acasă, dară cu gândul era tot la dânsa. Tată-său, văzându-l tot pe gânduri și trist, nu știa ce să-i mai facă să-l înveselească oarecum. Când iată că-l poftesc la altă nuntă de împărat, unde se și duse cu împărăteasa și cu fiul său. Ca și la cealaltă nuntă feciorul de împărat jucă cu fata cea necunoscută și frumoasă, care venise și la această nuntă și se prinse în horă lângă dânsul. După multe întrebări, află de la dânsa că ședea tocmai înspre partea aceea, încotro era împărăția tatălui său, doară căci nu-i zisese că șade chiar la dânsul. Atunci fiul de împărat îi făgădui să o ducă acasă, dacă era singură, și ea priimi. Însă tocmai când era să se spargă nunta, ea pieri de lângă dânsul din horă. Se întoarseră deci acasă împăratul și cu ai lui, însă fiul lor se topea d-a-n-picioarele și nimeni nu știa din ce pricină. Deși se făcuse vâlvă că feciorul de împărat este îndrăgostit cu o zână, el însă se apăra înaintea tatălui său că nu știe la sufletul său nimic. Toți vracii și cititorii de stele se aduseră și nimeni nu știu să-i ghicească răul de care suferă. Unul dintr-înșii zise că e teamă să nu dobândească lipici. Într-aceasta împăratul fu poftit la o altă nuntă de împărat, unde nu voi să se ducă, fiindcă inima lui nu era de veselii, ci se îngrija mai mult de fiul său. Dară dacă văzu că fiul său atâta stăruiește, îi făcu voia.

... Continuare in numărul viitor ...

MATEMATICA DISTRACTIVA
PROBLEME DE LOGICĂ ȘI
PERSPICACITATE

1. Mihai întâlnește pe Ionuț jucându-se cu sora lui Elena și-l întreabă, câți frați sunt.

Ionuț răspunde:

- Eu am atâția frați cât și surori.

Elena zice:

- Eu am de două ori mai mulți frați decât surori.

Câți frați erau în total?

2. În ce clasă, sunteți voi, măi băieți?

- Toți suntem în clasa I, în afară de 12; toți suntem în clasa a II-a, în afară de 12; toți suntem în clasa a III- în afară de 12; toți suntem în clasa a IV-a în afară de 12.

Câți elevi sunt în total?

3. Mădălina întreabă:

- Câți pomi ai în grădină?

- Dacă aş avea cu trei mai puțin, atunci jumătate din acest număr ar fi cu doi mai mare decât sfertul lui.

Câți pomi erau?

4. Îndoitul unui număr mărit cu 3 a fost înmulțit cu 4. Produsul obținut micșorat cu 5 a fost împărțit la 9 și s-a obținut 15.

Care a fost numărul inițial?

PROF. BUSTAN DELIA ELENA
C.S.E.I Alba Iulia

Transformarea educației în resursă de bază a modernizării și dezvoltării durabile a României – formarea și dezvoltarea identității și conștiinței europene

... Continuare din numărul trecut...

Identitatea este o realitate care influențează în mod direct și pe termen lung conștiința. Fie că ne referim la conștiința individuală sau la cea a

grupurilor sociale (gen: organizație, regiune, țară), trebuie să admitem: 1. conștiința este influențată direct de identitatea construită de persoană sau de grupul social respectiv; 2. identitatea este o formă primară a devenirii umane, pe când conștiința este o formă superioară, elaborată, a ontologicului; 3. ambele realități sunt importante în dezvoltarea persoanei prin intermediul educației (în orice demers educativ punctul de plecare îl constituie și identitatea celui vizat, iar printre obiectivele cu grad ridicat de generalizare se regăsește permanent și cel al formării și dezvoltării conștiinței și conduitei individuale). Nu presupunem că avem între cele două realități doar un raport de subordonare, ci și unul de intercondiționare și de interrelaționare.

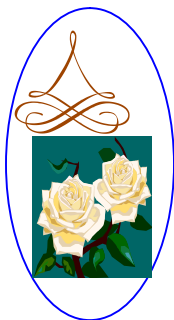
În discutarea temei amintite, este important să aducem în discuție și problema politicilor educaționale și culturale. Această sintagmă vizează un set de acte decizionale și legislative care conturează și oferă pârghiile necesare dezvoltării sociale a unei națiuni. În ce măsură există în România actuală o astfel de politici? Lipsa unui cadru coerent și unitar în ce privește politicile educaționale și culturale ale țării noastre, diletantismul în aceste domenii nu contribuie la modernizarea și dezvoltarea durabilă a țării noastre, ci dimpotrivă. Pentru contracararea acestor blocaje se impune o viziune unitară, pe termen mediu și lung asupra educației și culturii (văzute ca principale mijloace de dezvoltare socială), dar și o dinamizare a societății civile românești în această direcție.

Formarea identității și conștiinței europene

Fiecare persoană dispune de anumite particularități care o definesc drept identitate, dar această modalitate de abordare este valabilă și în cazul grupurilor sociale (comunitate locală, regiune, țară) prin analogie. Prin urmare, specificitățile care alcătuiesc identitatea unei persoane, determină în cazul grupurilor cetățenia. Aceasta din urmă se constituie din multitudinea identităților membrilor grupului respectiv în relație cu mediul social larg și cu obiectivele acelui grup. Identitatea colectivă de tip național.

Prof. pentru învățământ primar ȚĂRĂU
DIANA MARIA C.S.E.I Alba Iulia

... Continuare în numărul viitor.

“ O COMOARA PIERDUTA “

O “comoara” a fost pierduta. Cineva a ascuns-o si n-o va da inapoi decat aceluia ce se va dovedi istet si cu multe cunostinte. Asa ar putea fi anuntat acest joc-concurs. Organizarea jocului. Un anumit obiect este ascuns intr-un anumit loc (chiar in afara jocului unde se desfasoara concursul). Pentru a-l descoperi participantii vor trebui sa dezlege un numar de probleme, cuvinte incrucisate, ghicitori, etc., care se gasesc si ele ascunse in anumite locuri. Dezlegand una dintre probleme, afli unde se gaseste urmatoarea iar ultima indica unde se gaseste “ comoara “. Primul care descopera si dezleaga toate problemele castiga “comoara”. Cei care vor pregati si organiza acest concurs vor tine seama de varsta elevilor.

*Prof.ed. Mihaela Bortes,
C.S.E.I Alba Iulia.*

DE VORBA CU POEZIA

ION MINULESCU (1881-1944)

Ion Minulescu (n. 6 ianuarie 1881, București - d. 11 aprilie 1944, București) a fost un poet și prozator român, reprezentant important al Simbolismului românesc. Ion Minulescu este numit director general al artelor în 1922.

Biografie

Născut la București, a copilărit la Slatina, de unde este originară mama sa. A urmat școala primară și gimnaziul la Pitești; a făcut bacalaureat în 1899 la un pension particular din București, "Brânză și Arghirescu". În 1897, sub pseudonimul (I. M.) Nirvan apar primele producții poetice ale lui Ion Minulescu, atunci încă elev la Pitești, în revista "Povestea vorbei". În 1898, sub semnătura I. Minulescu-Nirvan, tânărul poet publică în "Foaia pentru toți", doi ani mai târziu poetul pleacă la Paris pentru a studia dreptul. Poeții francezi îi schimbă însă dorințele și, captivat de scrierile acestora, uită de studiile sale juridice. După numai 4 ani se întoarce în țară, unde compune poezie și proza, în 1905 va publica unele poeme unele fragmente de proză din "Jurnalul unui pribeag", în revista "Viața nouă" a lui Ovid Densusianu, unul din organele cele mai însemnate ale mișcării simboliste. În 1906, Ion Minulescu începe să publice o parte din versurile ce vor compune "Romanele pentru mai târziu" în revista "Viața Literară și artistică" a lui Ilarie Chendi. Tot în acest an începe prietenia cu Dimitrie Anghel, cu care va traduce în colaborare versuri din Albert Samain, Charles Guérin, H. Bataille, H. de Régnier, publicate în "Sămănătorul". Iarna 1906 - 1907 cei doi prieteni o petrec la Constanța, ecourile acestei șederi pe țărmurile Mării Negre regăsindu-se în versurile lor, în minulescianele "Romante pentru mai târziu" (1908) și în "Fantaziile" lui D. Anghel (1909). În anul 1914, la 11 aprilie, se celebrează căsătoria lui Ion Minulescu cu Claudia Millian (1887 - 1961), poetă simbolistă, autoarea volumelor de versuri "Garoafe roșii" (1914), "Cântări pentru pasărea albastră" (1923), "Întregire" (1936), precum și a unor piese de teatru, între care drama "Vreau să trăiesc" (1937). Ion Minulescu și Claudia Millian au avut o fiică, pe Mioara Minulescu, artistă plastică înzestrată, care s-a consacrat cu devoțiune filială păstrării memoriei părinților ei. Urmează anii războiului, 1916 - 1918 când soții Minulescu se refugiază la Iași. După acest episod apare un nou volum de proză al lui Minulescu: "Măști de bronz și lampioane de porțelan" (1920).

EVENIMENTE CULTURALE
LUNA IANUARIE

Pierre-Joseph Proudhon
(1809 – 1895)

Pierre-Joseph Proudhon (* 15 ianuarie 1809, Besançon - † 19 ianuarie 1865, Passy, Paris), economist, sociolog francez, teoretician al socialismului, considerat părintele anarhismului. În 1840 publică lucrarea sa de căpetenie, *Ce e proprietatea?*, întrebare la care răspunde: "Proprietatea e furt!". Aceasta va suscita atenția autorităților judiciare, precum și a lui Karl Marx, care va începe să corespundă cu Proudhon. Legătura dintre Proudhon și Marx s-a terminat prin neînțelegerea ulterioară între cei doi. Proudhon denunță intoleranța lui Marx și "religiunea rațiunii" (materialismul dialectic) pus pe picioare de Marx. Această scrisoare marchează opoziția istorică dintre anarhiști și marxiști. În urma cărții "Filosofia mizeriei" a lui Proudhon, Marx a ripostat prin lucrarea "Mizeria filosofiei".

Citate

"Ce e proprietatea? Proprietatea e furt!"

"Monarhia universală e în politică ceea ce e cvadratura cercului sau mișcarea perpetuă în matematică."

"Zilnic ni se vorbește de granițe naturale. Între timp explic ceea ce înțeleg prin aceste două

cuvinte: granițele naturale, eu aș zice că cea mai bună, cea mai sigură, cea mai naturală dintre granițe e cea care garantează populațiilor - pe care le desparte - libertatea cea mai desăvârșită, autoguvernarea cea mai absolută. Tocmai de aceea protestez împotriva marilor unități politice, care-mi par a nu fi altceva decât confiscări ale naționalităților."

"Ceea ce e adevărat despre state, e întocmai adevărat despre orașele și județele unui stat anume: federalismul e forma politică a omenirii."

"Vechea lege a unității și a nedespărțirii e abrogată. În virtutea acordului de unire - cel puțin presupus - între diferite părți ale statului, centrul politic e pretutindeni, iar circumferința nicăieri. Fiecare grup sau soi de populațiune, fiecare rasă, fiecare limbă e stăpâna teritoriului propriu. Fiecare cetate, apărută de către cetățile vecine, e regină în pe locul pe care-l ocupă."

"Federațiune, de la latinescul «fœdus», genitiv «fœderis», adică pact, contract, tratat, convențiune, legământ, etc... e o înțelegere prin care unul sau mai mulți capi de familie, una sau mai multe comune, unu sau mai multe grupuri de comune sau state, se obligă reciproc și unele față de altele, în vederea unuia sau mai multor obiective specifice." "Cine zice mutualitate, presupune împărțirea pământului, diviziunea proprietăților; independența muncii, separarea industriilor, a specialității funcțiunilor, răspundere individuală și colectivă, potrivit muncii individuale sau în grup, reducerea taxelor generale la minimum, suprimarea parazitismului și a mizeriei ... " "Deoarece religiunea de stat e înseamnă violarea conștiinței, centralizarea administrativă înseamnă castrarea libertății. Instituțiuni funebre, purcese dintr-una și aceeași patimă a oprimării și intoleranței, a cărei roade otrăvitoare arată bine analogia! Religiunea de stat a dat naștere inchizițiunii; administrațiunea de stat a dat naștere poliției." "Secretul ecuației între cetățean și stat, precum a celei între enoriaș și preot, între avocat și judecător.

24 ianuarie 1859-Unirea principatelor

Oficial si in spiritul celor mai frumoase traditii istorice romanesti, prima Unire a Principatelor Moldovei si Munteniei a avut loc la 24 ianuarie 1859, actul solemn al acestui eveniment crucial fiind marcat la Bucuresti, odata cu sosirea domnitorului Alexandru Ioan Cuza in capitala Dimbovitiana...

Daca, insa, ne amintim ca prima intregire a celor trei provincii istorice romanesti - Muntenia, Ardealul si Moldova - a faurit-o cu spada Voievodul Mihai Viteazul la 1600 si a fost sarbatorita cu mult alai la Alba-Iulia, rezulta ca la 24 ianuarie 1859 se realiza, de fapt, a doua Unire a romanilor, de data aceasta, insa, fara Transilvania si Basarabia, care aveau sa suferi in continuare jugul austro-ungar si tarist pina la 1 decembrie 1918, cind prin jertfa de sange a ostenilor romani, in timpul primului razboi mondial, se implinea visul milenar "De la Nistru pina la Tisa", dupa cum ne-a testat pentru eternitate Poetul...

Primii pasi catre unire s-au facut odata cu evenimentele revolutiei de la 1848, care - desi a fost inabusita - a demonstrat in mod categoric dorinta de independenta si de unitate a romanilor.

Din pacate, netinand cont de interesele poporului roman, Imperiul Otoman si Rusia Tarista au incheiat la Balta Liman (cartier in Constantinopol), in primavara anului 1849, o conventie valabila sapte ani, care afecta grav suveranitatea Principatelor. Prin acea conventie se stabilea ca domnitorii celor doua tari romanesti sa fie considerati inalti functionari ai Imperiului Otoman si sa fie numiti direct de sultan, cu acordul Rusiei Tariste.

In cursul anului 1853, s-a declansat Razboiul Crimeii, ca urmare a neintelegerilor dintre puterile acelor vremuri, iar infrangerea Rusiei a permis ca prin tratatul de pace incheiat la Paris in 1856, Principatele Romane sa treaca sub protectia puterilor semnatare si capatau dreptul de a face propuneri de reorganizare, care sa se infaptuiasca tinand cont de dorintele romanilor.

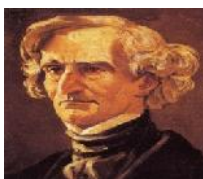
Dupa anul 1853 pasoptistii moldoveni si munteni, reintorsi masiv in tara, au organizat o formatiune politica numita "Partida Nationala" si au format Comitete ale Unirii. Lucrarile Adunarii Ad-hoc s-au deschis in septembrie 1857, atunci cand - pentru prima oara - au fost prezenti si deputati tarani, iar fortele sociale si politice erau chemate sa se pronunte in legatura cu aceasta problema atat de importanta. Luna urmatoare a anului a adus si primele rezolutii, votate cu un continut asemanator in Adunarile Ad-hoc ale Moldovei si Tarii Romanesti, prin care se exprima clar vointa de unire.

In Tara Romaneasca Adunarea Electiva - intr-o sedinta secreta datorata agitatiei vremurilor- deputatul Vasile Boerescu a propus, la 24 ianuarie 1859, alegerea lui Alexandru Ioan Cuza - propunere acceptata in unanimitate.

JURNAL DE IDEI

Dragostea si muzica sunt cele doua aripi ale sufletului.

(Hector Berlioz)

In curand oamenii se vor imparti in doua categorii: oameni batrani si oameni care stiu sa lucreze pe calculator.

(Grigore Moisil)

Un om nehotarat ajunge la fiecare pas pe pragul unei alternative, adica in situatia de a vedea ca este intr-adevar o fiinta libera. Un om hotarat este lipsit de acest neajuns.

(Lucian Blaga)

26 ianuarie, ziua "tovarășului" Nicolae Ceaușescu

Nu am fost un fan al lui Nicolae Ceaușescu, și nu sunt un înrăit anti-ceaușist. A fost o epocă, cu relele și cu binele ei. Rău pentru persoanele cu inițiativă, dar și pentru hoți, bine pentru persoanele comode, dar și pentru oportuniști. Totul trebuia nivelat, cu excepția susținătorilor regimului care puteau ridica puțin capul și se bucurau de unele favoruri speciale. O epocă specifică dictaturilor. Nicolae Ceaușescu s-a născut la 26 ianuarie 1918, într-o familie de țărani, la Scornicești, și a murit executat la 25 decembrie 1989, la Târgoviște. A fost conducătorul Republicii Socialiste România din 1965 și până la căderea regimului comunist, la 22 decembrie 1989. După absolvirea școlii primare, Ceaușescu pleacă la București, unde se angajează ca ucenic cizmar. În 1932 devine membru al Partidului Comunist Român. În 1933 este arestat pentru prima oară, pentru agitație comunistă în timpul unei greve. În 1934 urmează încă trei arestări – pentru colectare de semnături în sprijinul eliberării unor muncitori ferovieri acuzați de activitate comunistă și pentru alte acțiuni similare. În urma acestor arestări, este etichetat de autoritățile vremii drept „agitator comunist periculos”, precum și „distribuitor activ de material de propagandă comunistă și antifascistă”. În 1936 este din nou arestat, de data aceasta fiind condamnat la doi ani de închisoare și încarcerat la Închisoarea Doftana. În 1939 o întâlnește pe Elena Petrescu, cu care se căsătorește în 1945 – aceasta va avea o influență crescândă asupra carierei sale politice pe parcursul următoarelor câteva decenii și va fi executată alături de el în 1989. Ceaușescu e arestat și condamnat din nou în 1940, iar în 1943 este transferat la închisoarea de la Târgu Jiu, unde împarte celula de detenție cu Gheorghe Gheorghiu-Dej, în scurt timp devenind protejatul acestuia. La trei zile de la moartea lui Gheorghiu-Dej, în martie 1965, Ceaușescu preia funcția de secretar general al Partidului Muncitoresc Român (acesta era numele Partidului Comunist Român la acea vreme, după asimilarea forțată, în 1948, a unei aripi a Partidului Social Democrat).

ABECEDAR NATURIST

Cum sa-mi mentin greutatea

Mentinerea greutatii corporale se refera la dezvoltarea unor obiceiuri alimentare si de activitate fizica stabile si sanatoase. Inainte de orice, mentinerea greutatii inseamna adoptarea unei noi atitudini fata de propria persoana, fata de greutatea corporala si fata de actul de alimentatie in sine.

Exista o serie de strategii de mentinere si control a greutatii:

1. Consumarea micului dejun cu regularitate;
2. Monitorizarea saptamanala a greutatii corporale;
3. Practicarea zilnica a unui tip de activitate fizica, cum ar fi o ora de mers pe jos;
4. Urmarea unei diete sarace in grasimi atunci cand se consuma carbohidrati complecsi (sanatosi);
5. Mentinerea numarului de calorii consumate zilnic in jur de 1500.

Motivatia este un factor esential in mentinerea greutatii corporale. Abaterea de la programul alimentar reprezinta cel mai periculos dusman al motivatiei si deci pentru a putea avea rezultate pe termen lung trebuie sa reducem numarul acestor abateri cat mai mult cu putinta.

1. Evitarea notiunilor de genul "niciodata": "Niciodata n-o sa mai manac cartofi prajiti". Bineinteles ca ii vei mai manca sau macar gusta si altadata.
2. Pregatirea din timp a ocaziilor sociale care implica si consum alimentar: cu 2-3 zile inainte de eveniment trebuie adoptata o dieta mai saraca in calorii si astfel se va preintampina vreo modificare pe cantar.

3. Evitarea obiceiului de a lasa farfuria curata; mai bine sa se arunce la gunoi excesul de mancare decat sa fie purtat pe coapse sau in arterele coronariene.

4. Controlarea tentatiei de a manca mai mult decat necesar. Exerciitiul fizic este cea mai buna metoda de a controla pofta de mancare exacerbata si a mentine greutatea ponderala.

5. Urmarea principiului alimentatiei sanatoase: putin si des; acesta ajuta la stabilizarea nivelului glucozei sanguine si la mentinerea unui metabolism eficient al organismului.

6. Informatia este putere. Cu cat se stiu mai multe date privind elementele nutritiei sanatoase, cu atat obiectivul de mentinere a greutatii va fi mai usor de atins. Inscrierea pe un forum pe aceasta tema, citirea unui newsletter saptamanal sau gasirea unui grup cu preocupari in acest sens sunt cateva elemente valoroase de motivatie pentru mentinerea greutatii corporale.

Riscul pastilelor de slabit

Medicamentele de slabit aparute pe piata se descriu ca si consumatori de grasime, insa aceste produse pot contine efedrina si pseudo-efedrina, care au potentiale efecte negative asupra sistemului nervos central si a celui cardiac. Aceste suplimente nu reduc greutatea intr-un mod sanatos, nu sunt o metoda sigura si eficienta de mentinere a greutatii si pot provoca chiar crestere in greutate. Ca si efecte secundare ale administrarii fara prescriptie medicala a unor medicamente de sinteza antiadipoase se pot aminti: aritmii, cresterea tensiunii arteriale, depresie, nervozitate, atac de panica, etc.

Parerea medicului este singura in masura sa recomande sau nu administrarea acestui tip de medicatie. Este stiut faptul ca dietele fade, neechilibrate, suplimentele nerecomandate medical si alte metode de pierdere a greutatii pe perioade scurte sunt de evitat. Cea mai buna metoda de pierdere a excesului ponderal si de mentinere a unei greutati sanatoase este aceea de a urma o dieta echilibrata, controlata, care sa imprime si imbunatatirea obiceiurilor alimentare, precum si exercitiul fizic zilnic.

... Dr. Marina Curut. ... C.S.E.I Alba Iulia

Din memoriile unui Trubadur

S-a dus greutatea întunericului care învăluia toată încăperea lumii. Parcă vântul a desfundat și-a risipit negura din rețeaua copacilor. Soarele și-a deschis la răsărit apărătoarea sa năprasnică, roșie ca para focului, aurie, violetă, albastră și, pe la mijlocul cerului, ca o jumătate de roată verzurie. Desfășurați pe cer, cu închipuirea, o coadă de păun, înfipită cu rădăcina în pământ, și prelungiți-i penele cu lumini metalice până la înălțimea amiezii, și totuși n-o să simțiți acea frumusețe fără de pereche a unui răsărit de soare. Nu vă rămâne decât să vă scuturați trupul de trândăvia încropită a patului, să crăpați ochii voștri cârpiți de somn și, deșteptându-vă simțurile greoaie cu apă proaspătă și rece, să priviți fără a vă sătura ceea ce omul nu poate nici descrie, nici zugrăvi cu fețe mincinoase pe o pânză moartă. Arta împuținează natura. Arta e născocită pentru cei ce aud și văd pe sfert din câte natura le desfășură înaintea lor. Tot ce creează omul e o sărăcie vicleană a realității. Câteva însușiri mari ale unei pajiști, ale unui suflet, ale unui trup scos din marmură, câteva însușiri care domnesc pe deasupra celorlalte și pe care artiștii le schilodesc mărindu-le și le morfolesc potrivit-le cu puterea simțurilor oricărui nesimțitor. Iacă arta. Marile genii au simțit în toată viața lor o durere fără repaos în fața naturii. Ei, care pătrund adânc tainele culorilor, ale sunetelor, ale formelor și ale simțirilor și rămân departe de ceea ce vor să se apropie, de câte ori n-au reînceput iarăși și iarăși același subiect, aceeași inimă muncită, aceeași ochi vii, feluriți în clipire, în lumină, în umbră și în expresie, același trup perfect ale cărui linii, moi și pătimase, se împletesc cu atâta noroc și cumpănire, că marmura nu le poate fura decât pe

sfert de sfert din adevărata lor căldură! De câte ori n-au rupt volume întregi, n-au spart pânze enorme și n-au aruncat cu dalta în fața Venerei lor, albă, netedă și moartă! Cine-ar putea să puie pe pânză toată gama verdelui care începe cu nota sură a spicului când bate în galben, apoi se schimbă în curatul verde de smarald al crețului proaspăt de stejar și sfârșește cu verdele sever și sănătos al nukului? Cine poate să păteze, norocos ca natura, o privesc, cu umbrele norilor, cu apele închise pe care le aruncă foaie pe foaie? Cine poate da toată adâncimea unei perspective? Cine poate să-și scalde un copaci măcar în atâta aer în care îl crește, îl înverzește, îl înflorește și-l încarcă cu rod nevăzutele puteri ale naturii? Cine poate să puie sub pielea străvezie a unui trup tânăr acel rumen al sângelui, care tremură, licărește, aleargă și se schimbă după cum vei ridica perdeaua de la geamurile camerei tale? Cine poate săpa în piatră un mușchi încât să vezi într-însul o forță care se odihnește? Ferice de acela care se îmbată de mărimea și frumusețea acelor ce veșnic trăiesc și se răsfață în aplauzele mulțimii, fără a simți depărtarea de la ceea ce a făcut până la ceea ce vroia și trebuia să facă. Ah! dar ce nenorocire blândă pentru mine, care, înfiorat de soartă de-a nu fi înțeles de lume, mai găsesc prieteni buni și drepti ca să mă smulgă din lumina îngustă, zgomotoasă și spălăcită a orașelor! Acele case mari, greoaie, încărcate și schiloade, care împeticează albastrul cerului, acele ulițe strâmte, gloduroase și murdare, care îți împuie urechile cu uruiala și-ți îngreșează nasul cu duhoarea, acele călduri de oameni ce-ți amesc capul și-ți scârbesc sufletul cu același spirit trezit, cu aceeași goliciune de minte, au pierit în afundișul poștiilor. Capitala mi-apare ca un tablou prost, pe care-l pot întoarce, după plac, cu fața la perete. Aici cerul e limpede, străveziu, cald: o jumătate de sferă, fără pic de nori, pe a cărei rază poți să-ți plimbi gândul o eternitate. Soarele, din creștetul cerului, își revarsă pulberea strălucitoare; inundă văzduhul cu o lumină care își rotește fășiile în jurul unei tîpsii de foc, și se albește, și se îmbunează când se împrăștie pe netezișul câmpiilor. Cât de bine e să mergi în neștirea pasului! Într-o fâneață ca aceasta, moale, înaltă și cernută pe deasupra cu flori de nenumărate fețe, aș colinda o viață întreagă, fără a mai odihni. Ce miros plăcut, care îți umple pieptul!

... Continuare in pag.23. ...

... Continuare din pag. 22. ...

Din ce în ce, mai colo, mai colo, mai departe, florile îmi par și mai frumoase. Floarea-Păstelui strălucește ca o pajeră de alamă lustruită. Bursuceii fumurii și împufați, graminelele orbotate pe firișoare ca acele, lăpușul, ochi rotund cu genele galbene, sângele-voinicului, roșu-foc, se amestecă cu sulfina naltă, fragedă și mirositoare, cu pupezelele mărunte și conabii, cu ochiul-șarpelui ca o pâlnie civită, cu măselarii năutii, cu jaleșul aspru și stânjeniu, și cu drăgaica stufoasă, fără foaie, parc-ar fi un pământ muiat în gălbenuș de ou. Nesfârșita simfonie a vietăților pe cine n-ar descânta a bine, cu glasurile ei, aci glumețe, aci triste, când repezi, când prelungi, și piuitoare, și grave, și migălite, și otova? Acum, o clipă, au tăcut cu toatele. Un maestru nevăzut ține deasupra lor vergeaua neclintită. O pitpalacă și-a repezit glasul de două ori. Un vuiet a mii de instrumente dezleagă somnul tăcerii. Deasupra bâzâitului întins — o ceartă veselă, o ciripeală ascuțită, dedesubtul lui — o bombăneală melancolică, și în acest "trio", plin și statornic, privighetoriile, ca niște piculine, își piruie, la timp, melodia lor întreită de fluieratul gros al filomelelor și de chirăitul uscat al greierilor de câmp. Ce felurimi de glasuri și de fraze, ce deosebiri de simțire și de expresie, ce veselie și ce jale, ce instrumente vii și bizare, și totuși, în acest haos simfonic, ce frumoasă și ce profundă legendă nu-și cântă veșnica natură! Această simfonie, blândă și măreață, s-a speriat de un țipăt dureros, ascuțit, disperat: țipătul vieții care se stinge. Desigur, șarpele, lacom și nemilos, sugă din vreo nefericită de broască moale și motoloagă. Păsările zboară încotro apucă. Doar surdele lăcuste mai bâzâie. În adevăr, visele mele și-aici sunt chinuite. Nicăieri nu pot să-mi adorm dezgustul. Pretutindeni e

aceeași luptă vicleană, neîndurată, sângeroasă, în care numai forța oarbă a fălcilor izbutește. În pletele acestui fân mătășos, se muncesc aceleași patimi, mici și crude ca și în omenire, aceleași vicii, aceeași dobitocie nesimțitoare, aceleași virtuți înfrânte, aceeași dragoste și ură, aceeași necinste triumfătoare, aceeași sărăcie artistică, aceeași burghezie grasă, voinică și bogată. Mari și mici, cinstiți și necinstiți, răi și buni, pasionați și indiferenți, voinici și plăpânzi, darnici și zgârciți, târători și mândri, înșelători și sinceri, de tot felul, de toată mâna, se găsesc în acest paradis amăgitor. Turturica și privighetoarea, patimă caldă și artă rece, curată, pompoasă și divină; furnicile strâng, economisesc ca băcanii, bob cu bob, firimitură cu firimitură; greierii, lăutari fără de talent, îngheață de frig și de sărăcie; brotăceii se sparg la cântec ca niște poeți zgomotoși și fără minte; lăcustele, cobzari de cârciumă; pitpalacul, hoinar cosmopolit; broasca se reazemă pe picioarele-i strâmbe și-și răsfrânge gușa și burta cleioasă și, privind dobitocește, cu ochii pe jumătate închiși, seamănă cu un moșier gros, cu ceafa și cu pânțele revărsate; șoarecii sunt niște hoți fricoși; boii-popii, popor tihnit, peste care toată lumea calcă; sobolul, dobitoc liniștit, nu vrea să știe de ce se petrece dincolo de mușuroiul lui; șerpii se târăsc, farmecă cu privirea și sug cu o sete nepotolită sângele altora; fluturii, niște secături cochete care, fără a iubi pe nimenea, zboară cotiș din floare în floare; găinușele și licuricii, craidoni de noapte, își colindă felinarele și serenadele lor vechi și nevinovate. Și în aceste popoare — atât de fericite după aparență — câte lupte, câte nedreptăți, câtă durere și câte pungășii, ziua, la lumina soarelui, sub ochii tuturor nu se întâmplă, fără ca vreo ființă veșnică și sfântă să puie capăt răului care izbutește! Se fură îmbucătura din gura celui slab, se strică cuiburile, se mănâncă ouăle și puii, se bat până la sânge, se robesc, și nelegiuirile și crimele se petrec fără frică de lege și de Dumnezeu. Un gușter face douăzeci de omoruri pe zi; o furnică fură și robește pe bieții purici de iarbă; o vulpe strivește la fiece pas trei-patru găngănii. Și câte soții nu sunt părăsite într-un chip rușinos! Câți nevinovați înșelați! Câte zavistii! Câtă ură! Câte talente ucise! Și câți neghiobi în fruntea bucatelor! ... Continuare în numărul viitor

MAXIME SI CUGETARI DESPRE CARACTER

Caracterul consta in taria hotararii cu care cineva vrea sa faca ceva si pune acel ceva in executie. (Immanuel Kant)

Caracterul nu e un dar, ci o suma de deprinderi tari, dobandite din munca. (Simion Mehedinti)
Puterea caracterului sta in dragoste. (Simion Mehedinti)

Caracterul fara inteligenta poate mult, dar intelegenta fara caracter nu valoreaza nimic. (Cicero)

Nu cunosti un om decat dupa ce ai umblat 3 luni in mocasinii sai. (Proverb indian)
Apele linistite sunt cele mai periculoase!
Egoismul este pur si simplu un alt nume dat vointei. (Jerome K. Jerome)

Femeile vicioase au putine vicii. (Jerome K. Jerome)

Copiii unici devin barbati si femei rele. (Jerome K. Jerome)

Nu am reusit sa ne ducem la indeplinire programul in totalitatea lui, pentru motivul binecuvantat ca realizarile omului raman intotdeauna de caruta fata de intentiile sale. (Jerome K. Jerome)

Palavragim despre civilizatia si omenia noastra, insa acei dintre noi care nu duc ipocrizia pana la autoinselare stiu ca dedesubtul camasilor noastre scrobite pandeste salbaticul, cu toate instinctele lui salbatice intacte. (Jerome K. Jerome)

Un om isi poate bate joc de vedeniile altora ca

fiind scornituri ale unor minti bolnave, dar, cand e vorba de ale lui proprii, el stie ca sunt adevarate. (Jerome K. Jerome)

GLUME

Timpul copiatului

- Eu copiez, tu copiezi, el copiaza. Ce timp este Bulisor?
- Timpul tezelor domnu` profesor!

Inspectie la ore

Un tigan statea in penultima banca din clasa. Intr-o zi, vine o inspectie mare, de la Bucuresti. Inspectorii se aseaza in spatele lui, in ultima banca.

Profesoara pune intrebari, tiganul tot cu mana pe sus. Intr-un sfarsit, il pune si pe el sa raspunda.

- Ia raspunde si tu Praleo!
- Doamna, sa mor io ce picioare si tatze misto aveti!

- Nesimtitule, cum iti permiti? Ai nota 2 si iesi afara magarule!

In timp ce se ridica din banca, Pralea se intoarce la inspectori:

- Ba, astia cu inspectia, nu mai soptiti minca-v-as, daca nu stiti!

Masurarea inaltimii unei cladiri cu barometrul

Intrebare la un examen de fizica la universitatea din Copenhaga:

Cum se poate masura inaltimea unei cladiri cu un barometru?

Raspuns 1

Se masoara lungimea barometrului, se leaga barometrul cu o sfoara si se coboara de pe acoperisul cladirii; inaltimea cladirii = lungimea barometrului + lungimea sforii.

Studentul a fost dat afara de la examen. Acesta a depus o contestatie care a fost acceptata pentru ca s-a considerat ca intrebarea nu impunea o anumita solutie. Dar cum raspunsul sau nu putea edifica examinatorul asupra cunostintelor de fizica dobandite la cursul respectiv, o noua examinare a avut loc.

Raspuns 2

Se arunca barometrul de pe ...

CURIOZITATI GEORGRAFICE

Trovantii din Oltenia

Localnicii au parerile lor in privinta trovantilor, pe care ii numesc si „pietre vii”.

Unii sustin cu tarie ca dupa o ploaie mai lunga din nisipul umed rasar mici trovantii, iar pietrele de dimensiuni mai mari efectiv cresc. Specialistii nu au confirmat acest mit: „In lumea minerala, numai cristalele cresc. Trovantii sunt, practic, o adunatura de pietricele de diferite marimi, de la submilimetrice, pana la centimetrice, legate intre ele printr-un ciment carbonatic. Adica, o gresie sau un conglomerat, in functie de dimensiunile pietricelelor”, sustine drd. Florin Stoican, in opinia caruia „povestea cu cresterea e nerealista. Putem spune, chiar, ca trovantii se micsoreaza, din cauza proceselor naturale de eroziune”.

Un fenomen care fascineaza o lume intreaga

Din Romania si pana in Noua Zeelanda, din Antarctica si pana in Groenlanda, trovantii starnesc uimire si admiratie. Desi sunt usor de recunoscut chiar si de nespecialisti, ei difera mult ca marime, culoare ori consistenta si pot avea forme dintre cele mai diverse, de pilda sfera, disc, cilindru... Interesante sunt pietrele sferice rosii din Parcul National Theodore Roosevelt, situat in Dakota de Nord, SUA, colorate astfel

datorita faptului ca au in compozitia lor fier. Desi ating pana la 3 metri diametru, concretunile de aici pot fi considerate pitice pe langa cele din depresiunea Faiyum, din Egipt, care ajung pana la 9 metri si par a fi cele mai mari din lume.

Focul Viu din Muntenia

Zona, cunoscuta sub denumirea de **Focul Viu** a fost declarata rezervatie geologica in anul 1995, mai apoi primind in aria declarata protejata si niste suprafete de padure ce protejeaza alunecarile de teren din zona.

Rezervatia se afla pe o terasa a raului Milcov, in apropierea satului Andreiasu de Jos, localitate situata la 37 km de Focsani.

Ceea ce determina aparitia "focului viu" sunt depozitele de hidrocarburi care ies la suprafata. Depozitele de terasa contribuie la aprinderea gazelor. Datorita faptului ca lipsesc marnele, aici nu se formeaza vulcani noroiosi. Numarul acestor focuri este variabil, flacarile avand inaltime de la 10 cm pana la 50 cm.

Cand ploua flacarile se sting insa se vede cum apa bolboroseste in locurile pe unde gazul continua sa iasa.

Rapa Rosie din Transilvania

Rapa Rosie este situata in apropierea orasului Sebes (la 3 km). Ea este vizibila de pe soseaua Deva - Sebes. Pentru a ajunge la ea din Sebes este recomandat a se intreba localnicii, pentru a indica directia de mers.

... Continuare in pag.26....

Legende

Dracula din Transilvania

Povestea **contelui Dracula** din Romania , mai exact Transilvania (fost domnitor al tarii romanesti) a fascinat si continua sa fascineze intreaga lume. Viata sa plina de neprevazut, precum si asprimea pedepselor sale tin deja de domeniul legendei. Narata intai in romaneste si in slava veche, apoi in germana, cu exagerarile de rigoare prezente in aceasta din urma versiune, legenda Dracula a ajuns sa fie cunoscuta in intreaga Europa.

Nu putini au fost scriitorii care si-au incercat pana povestind despre viata **contelui Dracula din Romania** si despre incredibilele sale fapte. Astfel a luat nastere o adevarata moda **Dracula**, voievodul vampir, cu mare trecere. Povestea sa a fost difuzata in milioane de exemplare. Subiectul i-a cucerit furtunos si pe realizatorii de film (s-au realizat mai mult de 100 de pelicule). Iubitorii de film au fost de asemenea foarte atrasi. Actiunea cartilor si filmelor narand despre **contele Dracula** se petrece in **Transilvania**. Dupa publicarea in 1897 de catre Bram Stoker (1847-1912), un irlandez din Dublin, a romanului sau "**Dracula**", numele domnitorului muntean, deja stiut, a devenit si mai faimos. Bram Stoker era un regizor de teatru din Dublin, membru al Asociatiei parapsihologice "Golden Dawn" din Londra, un avid scormonitor al vampirismului de obarsie irlandeza si hindusa.

Personajul principal al romanului sau, tiparit in milioane de exemplare, este un vampir, Conte Szekler, poreclit contele Dracula din Romania. Actiunea romanului se desfasoara in tinutul Transilvaniei, despre care autorul afirma urmatoarele: "Am citit ca toate superstitiile acestei lumi sunt adunate pe copita Carpatilor, ca si cum acolo ar fi centrul unui anume adanc imaginativ".

Descopera acum mai multe despre Romania turistica, **Legende Romania** si principalele atractii turistice.

Podul Minciunilor din Transilvania

Podul Minciunilor este unul din cele mai importante atractii turistice din **Sibiu**, fiind primul pod de fonta din sud-estul Europei de care se leaga trei legende. **Podul Minciunilor**, construit in 1859, leaga cele doua sectoare ale pietei mici si face trecerea dintre orasul de sus si cel de jos. Batranii locului spuneau despre Podul Minciunilor ca incepe sa scartaie amenintator, dand impresia ca o sa cada daca cel care il strabat spun minciuni in acel moment. O alta legenda despre **Podul Minciunilor** este legata de negutul din pietele de langa acesta. Negustorii prinsi cu ocaua mica erau dusi pe pod si aruncati de pe el, sperand ca acestia sa se invete minte si sa nu mai pacaleasca clientii. Cea mai picanta legenda despre pod tine de curatenia truasca a tinerelor fete care isi dadeau intalnire cu baietii. Aici se punea la cale viitorul tinerilor, se faceau planuri de casatorie, iar daca fetele minteau, sustinand ca sunt neprihanite, erau aruncate de pe Podul Minciunilor. Descopera acum mai multe despre Romania turistica, **Legende Romania** si principalele atractii turistice.

Moș Ion Roată și Unirea

La 1857, pe când se ferbea Unirea în Iași, boierii moldoveni liberali, ca de-alde Costache Hurmuzachi, M. Kogălniceanu și alții, au găsit cu cale să cheme la Adunare și câțiva țărani fruntași, câte unul

din fiecare județ, spre a lua și ei parte la facerea acestui măreț și nobil act național. Cum au ajuns țăranii în Iași, boierii au pus mână de la mână, de i-au ferechezuit frumos și i-au îmbrăcat la fel, cu cheburi albe și cușme nouă, de se mirau țăranii ce berechet i-a găsit. Apoi, se zice că i-ar fi dat pe sama unuia dintre boieri să le ție cuvânt, ca să-i facă a înțelege scopul chemării lor la Iași.

— Oameni buni, știți pentru ce sunteți chemați aici, între noi? zise boierul cu blândețe.

— Vom ști, cucoane, dacă ni-ți spune, răspunse cu sfială un țăran mai bătrân, scărpinându-se în cap.

Apoi, iaca ce, oameni buni: de sute de ani, două țări surori, creștine și megieșe, Moldova noastră și Valahia sau Țara Muntenescă, de care poate-ți fi auzit vorbindu-se, se sfâșie și se mănâncă între dânsele, spre cumplita urgie și peire a neamului românesc. Țări surori și creștine, am zis, oameni buni; căci, precum ne închinăm noi, moldovenii, așa se închină și frații noștri din Valahia. Statura, vorba, hrana, îmbrăcămintea și toate obiceiurile câte le avem

noi le au întocmai și frații noștri munteni. Țări megieșe, am zis, oameni buni; căci numai pârauașul Milcov, ce trece pe la Focșani, le desparte. "Să-l secăm dar dintr-o sorbire" și să facem sfânta Unire, adică înfrățirea dorită de strămoșii noștri, pe care ei n-au putut s-o facă în împrejurările grele de pe atunci. Iaca, oameni buni, ce treabă creștinească și frumoasă avem de făcut. Numai Dumnezeu să ne ajute! Înțeles-ați, vă rog, oameni buni, pentru ce v-am chemat? Și dacă aveți ceva de zis, nu vă sfiți; spuneți verde, moldovenește, ca la niște frați ce vă suntem; că de-aceea ne-am adunat aici, ca să ne luminăm unii pe alții și Dumnezeu să ne lumineze pe toți cum a ști el mai bine!

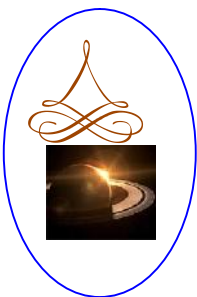
— Înțelegem, cucoane, așa a fi, răspunseră câțiva țărani mai rușinoși; că, dă, nu-ți ști dumnevoastră ce-i pe lume, noi, țărănimea de la coarnele plugului, avem să știm ce-i bine și ce-i rău?...

— Ba eu, drept să vă spun, cucoane, n-am înțeles! cică zise cu îndrăzneală unul dintre țărani, anume *Ion Roată*. Ş-apoi, chiar dacă ne-am pricepe și noi la câte ceva, cine se mai uită în gura noastră? Vorba ceea, cucoane: "Țăranul, când merge, tropăiește, și când vorbește, hodorogește", să ierte cinstită față dumnevoastră. Eu socot că treaba asta se putea face și fără de noi; că, dă, noi știm a învățat sapa, coasa și secera, dar dumnevoastră învățați condeiul și, când vreți, știți a face din alb negru și din negru alb... Dumnezeu v-a dăruit cu minte ca să ne povățuiți și pe noi, prostimea...

— Ba nu, oameni buni; s-a trecut vremea aceea, pe când numai boierii făceau totul în țara aceasta și-o storceau după plac. Astăzi toți, de la vladică până la opincă, trebuie să luăm parte la nevoile și la fericirea țării. Muncă și câștig, datorii și drepturi pentru toți deopotrivă.

Le spuse boierul apoi despre originea românilor, cum și de cine au fost ei aduși pe aceste locuri; despre suferințele lor și cum au ajuns a fi dezbinați și împrăștiați prin alte țări. Le dă el pilde câte și mai multe: cu smocul de nuiel, cu taurii învrăbiți și, în sfârșit, se silește bietul creștin din răspuseri a-i face să înțeleagă care sunt roadele binefăcătoare ale Unirii, aducându-le aminte că tot "pentru unirea tuturor" se roagă și sfânta biserică, în toate zilele, mai bine de 1.850 de ani.

... Continuare in pag.28.

... Continuare din pag.27.

— Ei, oameni buni, cred că acum ați priceput!
— Priceput, cucoane, cât se poate de bine, răspunseră mai toți. Dumnezeu să vă ajute la cele bune!

— Ba eu tot nu, cucoane, răspunse moșul Ion Roată.

— Dumnezeu să mă ierte, moș Ioane, dar dumneata, cum văd, ești cam greu de cap; ia haidem în grădină, să vă fac a înțelege și mai bine. Moș Ioane, vezi colo, în ogradă la mine, bolovanul cel mare?

— Îl vedem, cucoane.

— Ia fă bine și adă-l ici, lângă mine, zise boierul, care ședea acum pe un jilț în mijlocul țăranilor.

— S-avem iertare, cucoane, n-om putea, că doar acolo-i greutate, nu șagă.

— Ia cearcă și vezi.

Moș Roată se duce și vrea să ridice bolovanul, dar nu poate.

— Ia du-te și dumneata moș Vasile, și dumneata, bade Ilie, și dumneata, bade Pandelachi.

În sfârșit, se duc ei vro trei-patru țărani, urnesc bolovanul din loc, îl

ridică pe umere și-l aduc lângă boier.

— Ei, oameni buni, vedeți? S-a dus moș Ion și n-a putut face treaba singur; dar când v-ați mai dus câțiva într-ajutor, treaba s-a făcut cu ușurință, greutatea n-a mai fost aceeași. Povestea cântecului:

Unde-i unul nu-i putere,

La nevoi și la durere;

Unde-s mulți, puterea crește,

Și dușmanul nu sporește.

Așa și cu Unirea, oameni buni! Credeți dumneavoastră că, de-a ajutat Dumnezeu a se uni

Moldova cu Valahia avem să fim numai atâția? Frații noștri din Transilvania, Bucovina, Basarabia și cei de peste Dunărea, din Macedonia și de prin alte părți ale lumii, numai să ne vadă că trăim bine, și ei se vor bucura și ne vor iubi, de n-or mai îndrăzni dușmanii, în vecii vecilor, a se lega de români. D-apoi frații noștri de sânge: franțujii, italienii, spaniolii și portughezii, ce așteapt? La orice întâmplare, Doamne ferește, stau gata să-și verse sângele pentru noi... Unirea face puterea, oameni buni. Ei, acum cred c-ați înțeles și rășințeles.

— Ba eu unul, să iertați dumneavoastră, cucoane, încă tot n-am înțeles, răspunde moș Roată.

— Cum se face asta, moș Ioane? Mai bine ce v-am tălmăcit, și un copil putea să înțeleagă.

— Mai așa, cucoane, răspunseră ceilalți.

— Moș Ioane, zise acum boierul, cam tulburat de multă oboseală, ia spune dumneata, în legea dumitale, cum ai înțeles, cum n-ai înțeles, de când se face atâta vorbă; să auzim și noi!

SATIRA

Trageți totți câte o carte: domnule, esti cu mine.

Sezi, ma rog, împotriva, si vezi de joaca bine!

Dar ti-am spus, coconita, ca eu, din întâmplare

**Nici bine, nici nebine nu pot sa fac cercare;
Am cuvintele mele: aste jocuri placute,
Cu voia dumitale, îmi sunt necunoscute.**

Nebun cine te-o crede; vrei sa te rugam, poate

**Astazi chiar si copii stiu jocurile toate,
Veacul înainteaza: Caro; vezi ca ti-e rândul;
Dar ce facusi acolo, unde îti este gândul?
Când eu am dat pe riga, bati cu alta mai mare?**

Astfel de nestiinta e lucru de mirare!

**Asa-mi zicea deunazi, cu totul suparata,
O dama ce la jocuri e foarte învatata,
Apoi soptind pe taina cu câteva vecine:**

**Vedeti, zise, ce soarta, si ce pacat pe mine?
Doua greseli ca asta, zau, sufletul mi-l scot,
A! ce nenorocire! ma chere, ce idiot!**

... Degeaba reciti poezia : "Vai, ce fericit sunt!!!". Nu convingi pe nimeni. Dincolo de vorbe nu e decat amintirea! Dar cat e de valoroasa! Eu nu as putea trai fara amintiri. vii s-a intamplat vreodata sa va doriti din tot sufletul ceva ce va face doar rau? sa ramai langa cineva dintr-o incapatanare prostesca care nu iti face decat tie rau, care nu iti ofera nimic in schimb? sa renunti la tot ce aveai inainte ... ? Stii cum e ...

ISSN-L 1454-5101

ISSN 2069-2692

ISBN 978-606-576-658-7

